

Solvejs juletræsfest – jul i 1950'erne

Skoletjenesten, Arbejdermuseet

Historien, du nu skal læse eller høre, er det vi kalder for en erindring. Det vil sige, at det er en person, der har skrevet om sit liv. Erindringen her er skrevet af en kvinde, der hedder Solvej. Hun har i denne erindring beskrevet juletiden, som hun husker den fra sin barndom i 1950'ernes København.

Jeg blev født i 1946, vi boede på Østerbro i en 2-værelses lejlighed over porten til baggården. Jeg er enebarn hvilket var lidt usædvanligt den gang. Mine forældre var begge udearbejdende, min far arbejdede på B&W og min mor gjorde rent om morgenen, så hun var hjemme det meste af dagen.

Det var meget vigtigt for min mor, at vi havde det pænt og rent, så julepynten måtte absolut ikke hænges op før der var blevet gjort ”hovedrent.

Masser af kravlenisser blev hængt op, dem havde vi klippet ud, når vi adventssøndage hyggede os med æbleskiver, kakao eller saftevand, julestjerne blev hængt op i vinduet, og gav et hyggeligt lys i stuen og der blev pyntet med gran.

At bage julesmåkager har altid hørt med til forberedelserne. Vaniljekranse, finskbrød og jødekager var altid dem der skulle bages, og med lidt hjælp fra mine små fingre, fik jeg retten til at slikke skålen bagefter.

Julemåneden bød også på juletræsfester, og da min far var medlem af Socialdemokratiet, foregik det i Festsalen i Rømersgade, der hvor Arbejdermuseet ligger i dag.

Der var mange hundrede børn, klædt i det ”fineste puds” jeg havde altid fået en fin ny kjole, som jeg også skulle ha’ på juleaften, hvide ankelsokker og fine nye sorte laksko. Min mor syntes åbenbart ikke, at jeg havde krøller nok, så om natten sov jeg med håret rullet op på

toiletpapir, så min mor til den festlige anledning, kunne sætte en stor flot sløjfe i mit hår. Forventningerne var store, da dørene blev slået op til festsalen og et gigantisk juletræ åbenbarede sig for vores øjne, en hel nissefamilie, mor og far og mange nissebørn kom ind, og så skulle der leges og synges julesalmer. Aftenen sluttede med at alle vi børn stod i en lang række, fra festsalen til den mindre sal, for at få vores godtepose. Det var nogle trætte børn, der for de flestes vedkommende, blev båret hjem, jeg på min fars arm hen til spurvognen, vi havde ingen bil.

Mine forældre havde ikke mange penge, og de julegaver børn får i dag, kan på ingen måde sammenlignes med de gaver vi fik da jeg var barn.

Da vi boede i byen, og for det meste holdt juleaften hjemme, blev juletræet købt hos "spejderne" på gaden. Min far og jeg bar det hjem, og lillejuleaften blev det pyntet med glaskugler, kræmmerhuse, flettede hjerter og små fugle, dannebrogssflag og selvfølgelig en stjerne i toppen.